EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 12.10.2015.
COM(2015) 494 final

2015/0238 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Saskaņā ar 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (turpmāk "PVN direktīva") 395. panta 1. punktu Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij piemērot īpašus pasākumus, lai atkāptos no minētās direktīvas noteikumiem ar nolūku vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru vai lai nepieļautu noteiktu veidu nodokļa nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļa maksāšanas.

Vēstulē, kas 2015. gada 22. maijā reģistrēta Komisijā, Apvienotā Karaliste lūdza atļauju turpināt piemērot pasākumu, atkāpjoties no PVN direktīvas 16. un 168. panta. Saskaņā ar PVN direktīvas 395. panta 2. punktu Komisija 2015. gada 5. jūnija vēstulē informēja pārējās dalībvalstis par Apvienotās Karalistes lūgumu. Ar 2015. gada 8. jūnija vēstuli Komisija paziņoja Apvienotajai Karalistei, ka Komisijas rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu lūguma izvērtēšanai.

Vispārīgais konteksts

PVN Direktīvas 168. un 168.a pantā noteikts, ka nodokļu maksātājam ir tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par pirkumiem, kurus izmanto ar nodokli apliekamiem darījumiem. Tās pašas direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikts, ka preču, kas ir saimnieciskās darbības aktīvu daļa, izmantošanu privātiem mērķiem uzskata par pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību, ja PVN par šīm precēm ir bijis atskaitāms. Šāda sistēma ļauj atgūt sākotnēji atskaitīto PVN saistībā ar izmantošanu privātām vajadzībām.

Attiecībā uz uzņēmuma automašīnām, ko daļēji izmanto privātiem mērķiem (kas nav saimnieciskā darbība), bieži vien ir grūti aprēķināt un iekasēt nodokli par izmantošanu privātām vajadzībām saskaņā ar minētajiem noteikumiem.

Šajā sakarā Apvienotā Karaliste ir īstenojusi īpašu vienotas likmes nodokļa režīmu par izmantošanu privātām vajadzībām, kas atļauts ar Padomes 1986. gada 21. jūlija Lēmumu 86/356/EEK, ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot vienotas likmes režīmu attiecībā uz neatvelkamo pievienotās vērtības nodokli, ko piemēro uzņēmējdarbībai paredzētu automašīnu degvielas izdevumiem[1], kas pamatojas uz automašīnu dzinēja darba tilpumu un degvielas tipu.

Šī sākotnējā atkāpe tika atcelta un aizstāta ar Padomes 2006. gada 25. septembra Lēmumu 2006/659/EK, ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 5. panta 6. punkta un 11. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkta Direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem[2], ieviešot vienotas likmes nodokli par izmantošanu privātām vajadzībām, pamatojoties uz transportlīdzekļu CO_2 emisiju novērtējumu. Šīs shēmas pamatā ir fakts, ka pastāv tieša saistība starp emisijām un degvielas patēriņu, jo lielākas emisijas atbilst lielākam degvielas patēriņam. Pamatojoties uz šiem emisiju novērtējumiem, aprēķina degvielas patēriņu uz vienu kilometru, to kombinē ar vidējo nobraukumu privātām vajadzībām, ko nosaka, pamatojoties uz tiešo nodokļu datiem un autotransporta degvielas mazumtirdzniecības cenu. Tā iegūst privātā lietojuma maksu, kas atbilst PVN apjomam par transportlīdzekļa

[1] OV L 212, 2.8.1986., 35. lpp.
[2] OV L 272, 3.10.2006., 15. lpp.

izmantošanu privātām vajadzībām. Šo maksu pārskata reizi gadā, lai ņemtu vērā degvielas cenu izmaiņas.

Apvienotā Karaliste uzskata, ka šī sistēma ir bijusi pareiza un ir ļāvusi gan uzņēmumiem, gan nodokļu administrācijai ievērojami vienkāršot darbu. Šajā sakarībā jāatzīmē, ka sistēma nav obligāta nodokļa maksātājiem, kuri var izlemt darboties saskaņā ar parastajiem noteikumiem. Tomēr tiek lēsts, ka vienkāršošanu izmanto aptuveni 230 000 transportlīdzekļiem.

Uz šo pamatojoties, Apvienotā Karaliste ir lūgusi pagarināt atkāpes piemērošanu.

Minēto lēmumu, kas zaudē spēku 2015. gada 31. decembrī, pieņēma, pamatojoties uz tā saukto Padomes 1977. gada 17. maija Sesto Direktīvu 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze[3], kas bez būtiskām izmaiņām attiecībā uz tās saturu, tika aizstāta ar PVN direktīvu, kura tādēļ ir pamats pašreizējam lēmumam.

Pēc 2018. gada 31. decembra jebkuram lūgumam pagarināt atkāpes piemērošanas periodu ir jāpievieno ziņojums par sistēmas darbību.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

PVN direktīvas 395. pants.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvai kompetencei)

Vadoties pēc PVN direktīvas normas, kura ir šā priekšlikuma pamats, priekšlikums ir Savienības ekskluzīvā kompetencē. Tāpēc subsidiaritātes principu nepiemēro.

• Proporcionalitāte

Šis lēmums attiecas uz atļauju, ko piešķir dalībvalstij pēc tās lūguma, un tas neuzliek nekādus pienākumus.

Ņemot vērā atkāpes ierobežoto darbības jomu, īpašais pasākums ir samērīgs ar vēlamo mērķi, t. i., vienkāršot PVN iekasēšanu. Tas nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai vienkāršotu PVN iekasēšanu kādā konkrētā nozarē.

Minētās sistēmas izmantošana nodokļa maksātājiem joprojām nav obligāta.

• Instrumenta izvēle

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. pantu atkāpe no kopējiem PVN noteikumiem ir pieļaujama vienīgi ar Padomes atļauju, ko sniedz, pieņemot vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma. Turklāt Padomes lēmums ir vispiemērotākais juridiskais instruments, jo to var adresēt atsevišķām dalībvalstīm.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

• Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Šā priekšlikuma pamatā ir Apvienotās Karalistes lūgums, un tas attiecas vienīgi uz šo dalībvalsti.

[3] OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

- **Ietekmes novērtējums**

Lēmuma priekšlikuma mērķis ir vienkāršot PVN iekasēšanu saistībā ar uzņēmuma automašīnām, ko daļēji izmanto mērķiem, kas nav saimnieciskā darbība, un tam tādējādi ir iespējama pozitīva ietekme.

Nodokļa maksātājiem, kuri izvēlas izmantot šo sistēmu, samazinās administratīvais slogs un atbilstības izmaksas, jo tiem nav vajadzības veikt katras uzņēmuma automašīnas sīku nobraukuma uzskaiti PVN vajadzībām. Šādas uzskaites prasības var būt laikietilpīgas un nereti rada ievērojamu administratīvo slogu dēļ relatīvi neliela nodokļa. Vienkāršošanas metode samazina slogu arī nodokļu iestādēm, kurām citādi būtu jāpārbauda daudzās atsevišķās situācijas.

Tomēr, ņemot vērā atkāpes šauro darbības jomu un ierobežoto piemērošanas laikposmu, ietekme jebkurā gadījumā būs ierobežota.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumam nav negatīvas ietekmes uz Savienības budžetu.

5. CITI JAUTĀJUMI

Priekšlikumā ir iekļauta turpināmības klauzula – automātisks termiņš, kas beidzas 2018. gada 31. decembrī.

2015/0238 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu[4] un jo īpaši tās 395. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Ar Padomes Lēmumu 2006/659/EK[5] Apvienotajai Karalistei atļauts veikt īpašus vienkāršošanas pasākumus, lai, pamatojoties uz vienotu likmi, noteiktu pievienotās vērtības nodokļa (PVN) neatskaitāmo daļu, kas attiecas uz degvielas izdevumiem uzņēmējdarbībai paredzētām automašīnām, kuras daļēji izmanto mērķiem, kas nav uzņēmējdarbība. Sistēma, kas nodokļa maksātājiem nav obligāta, pamatojas uz automašīnas oglekļa dioksīda (CO_2) emisiju līmeņa, jo pastāv tieša saistība starp emisijām un degvielas patēriņu, un tādējādi ar degvielas izdevumiem.

(2) Vēstulē, kas 2015. gada 22. maijā reģistrēta Komisijā, Apvienotā Karaliste lūdza atļauju turpināt piemērot pasākumu.

(3) Komisija 2015. gada 5. jūnija vēstulē informēja pārējās dalībvalstis par Apvienotās Karalistes lūgumu. Komisija 2015. gada 8. jūnija vēstulē paziņoja Apvienotajai Karalistei, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu lūguma izvērtēšanai.

(4) Apvienotā Karaliste uzskata, ka šis režīms gan nodokļa maksātājiem, gan nodokļu administrācijai ir ļāvis efektīvi vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru attiecībā uz degvielas izdevumiem uzņēmējdarbībā izmantojamām automašīnām. Tādēļ ir lietderīgi atļaut Apvienotajai Karalistei pasākumu piemērot līdz 2018. gada 31. decembrim.

(5) Ja Apvienotā Karaliste uzskata, ka ir nepieciešams pagarinājums, kas pārsniedz 2018. gadu, tai būtu jāiesniedz Komisijai ziņojums kopā ar pagarinājuma lūgumu ne vēlāk kā 2018. gada 31. martā.

(6) Atkāpei nebūs negatīvas ietekmes uz Savienības pašu resursiem, ko veido PVN,

---

[4] OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

[5] Padomes 2006. gada 25. septembra Lēmums 2006/659/EK, ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 5. panta 6. punkta un 11. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkta Direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem (OV L 272, 3.10.2006., 15. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EEK 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. un 168.a panta, no 2016. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim Apvienotajai Karalistei ir atļauts, pamatojoties uz vienotu likmi, noteikt pievienotās vērtības nodokļa daļu, kas attiecas uz degvielas izdevumiem, kuri radušies, uzņēmējdarbībai paredzētās automašīnas izmantojot personiskām vajadzībām.

2. pants

Lēmuma 1. pantā minēto nodokļa daļu izsaka fiksētās summās, kas noteiktas, pamatojoties uz transportlīdzekļa tipa CO_2 emisiju līmeni, kas atspoguļo degvielas patēriņu. Apvienotā Karaliste katru gadu koriģē šīs fiksētās summas, lai atspoguļotu izmaiņas degvielas vidējās izmaksās.

3. pants

Ar šo lēmumu izveidotā sistēma nav obligāta nodokļa maksātājiem.

4. pants

Jebkuru lūgumu par šajā lēmumā minētā īpašā pasākuma pagarināšanu iesniedz Komisijai ne vēlāk kā 2018. gada 31. martā un pievieno ziņojumu, kas ietver pārskatu par šā pasākuma piemērošanu.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs